לבית הראשון ואיזהו מקום הראוי להשליך מסבו לבית הראשון הוי אומר זה קן דרומית מזרחית שזרח קרב מקום ואין דבר מפסק וכשבאת שלת הענף כשרין שזרו שם כתרים הרבה וטולקין ואין זה הכנף יכול לעמוד שם הוה סולם אותה על קן מערבית דרומית שאף אותו קן ראוי להשלכה ע"י הדחק ואע"פ שהוה שם בית הראשון אחר במזרחו של כבש כראותא בובהים ובספרא שהיו שרוצין שם פסולי קדשים קדשים ופסולי קדשים קלים אין לנו לומר שיורק שם הפרואה והרצה דוא כתיב אל מקום הראשון ומשמע ראשון הקבוע למקום ודוא תרומת הראשון דכתיב ביה אצל המזבח אבל פסולי קדשים לא מצינו לדם קבוע בעזרה לשריפתן אלא מדכתיב וכל הפאת אשר יוצא מרמה הוי' בקדש לא תאכל באש תשרף להחמיר על הפאת פסולה שישרפו בקדש וה"ה לשאר פסולי קדשים אבל מקום קבוע לא למדנו לדם אלא מדלא כתיב בו אל מקום הראשון ש"מ מקום אחר הוא שאין מערבין דשן הנעשין במזבחן עם דשן שאין נעשין במזבחן ושלת בחמה למפה מן הסקרא שתי מחנות שתן ארבע אותות על קרן מזרחית דרומית ומערבית דכתיב הוא כל דם הטר ישפך אל יסוד שהיסוד היה מחולל על כל פני הקשן תל פני כל המערב אוכל בדרום אבה אותת ובמזרח אבה אותת כך דוא שנרוי בבסכת מרות ומערב בובהים באיזהו מקומן סמני שלא הוה באותו קרן בחלקו של מזרח דכתיב בנימין זאב יטרף הוי' ומחרבמין בנימינו' בארעיה תשרי שכינתה ובאמצעיה יתבני מרבוא ומחנות של שלה אינן באצבע אלא במזרח עצמו היה ומרח אותה כאן ואותה כאן דדוא לא כתב אצבע בוה ואם שנה בוה ובוה פסל דדרשנן בספרא ואם ואכל יאכל מבשר זבח השלמים ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה אין לי אלא בלא ירצה אלא שנשחם חוץ לזמנו ותוץ למקומו מנין שנשחטה בלילה נשפך דמה יצא דמה חוץ לקלעים והלן והיוצא ושקבלו פסולין ונרקו את דמה הניחנו למפה שנתנו למעלה והניחנו למעלה שנתנו למפה בחוץ שנתנו בפנים והניחנו בפנים שנתנו בחוץ שקבלה ומחאה ששחטן שלא לשמן ולא לשמן שריפה נמי מרבי לוו יאכל באש ישרף אין לי מתן שריפה אלא הפנאה בלבד והנותר כו' מנין הלן והיוצא וכו' והניחנו למעלה שנתנו למפה ושנתנו למעלה שנתנו למפה בחוץ שנתנו בפנים והניחנו בפנים שנתנו בחוץ שקבלה ומחאה כל שפסולי בקדש מתן שריפה : סדר חקנין כך הוא החובה אחד ומאה ואחד עולה בנדרים ובנדבות כולן

קן סתומה שפרח ממנה גוזל כו' יקח זג לגמי . פי' ג) רביט יעקב פירש"י והילנתו שלוט מיקר ופירש רבי לרבותא נקט סתומה דלא מבעיא מפרכת כגון שפרחו ג) הקינין זה מזה ונפרשו זה לחטאת וזה לעולה ד) מו לא סמך זה לזה כלל ופשיטא דאם פרח האחד שיקח זג לגמי אלא אפילו קן סתומה שעדיין פ) הם מסורת השי"ם

יא קן *סתומה *שפרח ממנה גוזל לאויר או שפרח לבין המטות או שמת אחד מהן יקח לבין לשני : פרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד כנגד שהגוזל הפורח פסול ופוסל אחד כנגדו : ב כיצד שתי נשים-לזו שתי קינים ולזו שתי קינים פרח מזו לזו פוסל אחד בהליכתו, חזר פוסל אחד בחזירתו, פרח וחזר ופרח וחזר לא הפסיד כלום שאפילו הן מעורבות אין פחות משתים : ג לזו אחת ולזו שתים ולזו ג' ולזו ד' ולזו ה' ולזו ו' פרח מן הראשונה לשניה ולשלישית ולרביעית ולחמישית ולששית ולשביעית וחזר: פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו: הראשונה והשניה אין להם כלום, השלישית יש לה אחת, הרביעית יש לה שתים, החמישית יש לה שלש, הששית יש לה ארבע, השביעית יש לה שש, פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו השלישית והרביעית אין להם כלום, החמישית יש לה אחת, הששית יש לה שתים, השביעית יש לה חמש, פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו החמישית והששית אין להם כלום השביעית יש לה ארבע

ויא

שיטה מקובצת ג) לזו עיין בתוס' יומא (דף סה ענ) ד"ה ושמים : כ) פי' הרב רבינו יעקב הלוי כו' ור"י פי' דאף לרבותא דרישא נקט כו' והשאר נמחק : ג) שנפרדו הפרידין זה מזה : ד) לעולה דתו לא שייך זה לזה : ה) שעדיין הן היו בני בקרא דהדדי ניהו ועומדין עדה להתערב ס"א : ו) ישבר ויוכלו כל אותר ואותר לחקריב כדינו : ז) לשני ולא מבעיא לבין המטות דאכתי איכא בעולם ואינו קרוי : ח) כנגדו אות ש' נמחק : ט) שפסול בסקום אות ל' נמחק : י) אותר משם פרח אות ש' נמחק : יא) השלישית לחטאת ואותו : יב) חטאות וזרע פסול הוא אי : יג) כנגדו בסקום שנפרשו אות ס' נמחק : יד) דרישא אותה פרידה שפרחה שנית הוא מאותם : טו) ושאר לשם ג' : טז) חטאות דהא תנן חיבה שנתערבה זו בזו כנים לזו מחצה כשר ומחצה פסול . ורז"ה ל"ל : יז) פרח ונפסלו בשביעית חיבה לחשביעית ל"ש הוא יתר : יח) פרידין שפרחו מסנה אות ג' נמחק : יט) הוי זה הדין דיקה זוג לגמי ולא נקט סתומה אלא : כ) שם וכן המסורשת לחטאת כראמר: כא) כנגדו והו כלל חיבה עם נמחק :

בשתי הקפורות הכתוב מדבר ראשונה בהקפורת הראש ושניה בהקפורת הנוף והחמת מוראת ונוצה ושיטון מפסק בין שתיהן כמו שמפורש בכתוב ובמשנה בפרק קדשי קדשים בענין עולת העוף ראמרי הקפורה ראשונה וכי תעלה על דעתך שמאחר שנקפר מצדה לא למיסרא דבהקפורת הנוף הכתוב מדבר וחמנו שא"א לדם הנוף להמצות שכבר הוקפר אלא לשלם בהקפורת הראש הכתוב מדבר ח"ק וכי תעלה על דעתך שמאחר

א א מיי' פ"ט מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ח :

ב ב מיי' שם הלכה ב :

ג ג מיי' שם הלכה ג :

ד ד מיי' שם הלכה ד :

ה ה ו מיי' שם סל"ב :

פי' הרז"ה

דתנן בספרא נמי רבי אלעזר בר' שמעון אומר כשמשמש הפאת הנוף מצה הפאת שהנוף מצמה מוה ומוה אף הפאת שלת הנוף מצמה מוה ומוה ח"נ אית לן לפרשה מוה ומוה מלקא דעתך והלא אין שם הבדלה לגמרי ושניהם בודבורן כאחד הם אלא לומר לך שיהא זה מעורה בזה דהיינו כשהוא אחוז הראש בגוף והא דתנן בתחני' מצה דם הראש ולא מצה דם הנוף פשיטא דהיינו אליבא דרבנן דוא דאית לה הבדלה לגמרי בעולה הנוף והא דקאמר נמי לה בברייתא תלמודא קראי דעולה דתניא עולה שאם מיצה דם הנוף ולא מיצה דם הראש כשרה יכול מיצה דם הראש ולא מיצה דם הנוף ת"ל הוא : נחזור לענין הראשון דשר פצ בתחנם בתפאת הנוף אם חוה ולא מיצה כשרה ולא מלחה פסיקתא אלא שלוקתא דתנאי ואמוראי בובהים ובמעילה איכא דתני חוה דמה ואיכא דתני מצה דמה דהוא דתניא אם חוה ולא מצה כשרה כמאן דתני חוה דמה . עוד פי' תחכם בעולת הנוף דאיכא ס"ד שעל הקרן מבשר הוה מצמה והקרן הוה ראוי להקפיר עליו ע"י הדחק ואנו אין לנו אלא ר' נחמיה ור' אליעזר בן יעקב דאמרי הוא עצמה אינה נעשית אלא בראשו של מזבח לומר לא יהא ראוי אף לכתחילה על כן יש לנו תמה מי דחקו לזה וחכמים לומר שע"י הדחק הוה ראוי כן שבראשי הוה נעשית ראוי וראוי הוא . עוד פירש הוחכם פליקתה וחיתה על אותו פרן עצמו לכתחילה למעלה מן המקרא דמהר מעטא נמקי דכתיב ומלק והקפיר ונמצה דמי והלא אין מקומה של הקפורה בגאן שאחר מכן כתיב והקפיר אלא לחקש אליהן המליקה והמצוי לקבוע להם מקום כדרשינא הוא . וקשיא מובא דקאמר שאין מקומה של הקפורה כאן שאחר מכן כתיב והקפיר והלא הקפורה זו לא הוא הקפורה זו כי

פירוש הרא"ש

מוכה מ' (ומחלת) ושולה על מוכה אחרת, כי מיקון הקינין והקרישות הכל מני בכנן. (כגון) (כיון) שלא פירקם כאשה קן זו לאוכה זו וקן זו לאוכה זו : ר' יוסי אומר כי כשם שלקח קינין. פי' שלקח קינין כמינין לו שאמר דמי קינין פי' כגון שאמר יהב משוחין ולקח בכן שי קינין קרישות הקינין וקרישות הכתלת ושולה מני בכנן. כמ. פי' כגון שאמר יהב הכתלת ראבתי בשלם ואינו קרוי : ח) כנגדו אות ש' נמחק : ט) שפסול בסקום אות ל' נמחק : י) אותר דברייה לא שבכבן מלק אותו כינינו ובכנים (מיהם לחיים) (לא רבו) בחלוקה זו עד לאחר כפרה. ומיכון אנו לומר דכיון מלק אותו כינינו ובכנים חלוקה מלוקה לחלוקה זו שנמדת בחלוקה בכבן ונמצא כה. וכל אחה בחלוקה אם בכבן קבע לאוכלה קן כחלוקה בכבן ר' יוסי אין בדבריה ובכל כבשהם מ' בשעת בחיתוף הכם שבכבן יתלק בינינו ומכל חלוקתו חלוקה וכן ומחלו כל שפסולי בקדש מעון שריפה : ב כיצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שתי קינים. פי' ג) רביט יעקב פירש"י והילנתו שלוט מיקר ופירש רבי לרבותא נקט סתומה דלא מבעיא מפרכת כגון שפרחו ג) הקינין זה מזה ונפרשו זה לחטאת וזה לעולה ד) מו לא סמך זה לזה כלל ופשיטא דאם פרח האחד שיקח זג לגמי אלא אפילו קן סתומה שעדיין פ) הם מסורת השי"ם

יא קן *סתומה *שפרח ממנה גוזל לאויר או שפרח לבין המטות או שמת אחד מהן יקח לבין לשני : פרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד כנגד שהגוזל הפורח פסול ופוסל אחד כנגדו : ב כיצד שתי נשים-לזו שתי קינים ולזו שתי קינים פרח מזו לזו פוסל אחד בהליכתו, חזר פוסל אחד בחזירתו, פרח וחזר ופרח וחזר לא הפסיד כלום שאפילו הן מעורבות אין פחות משתים : ג לזו אחת ולזו שתים ולזו ג' ולזו ד' ולזו ה' ולזו ו' פרח מן הראשונה לשניה ולשלישית ולרביעית ולחמישית ולששית ולשביעית וחזר: פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו: הראשונה והשניה אין להם כלום, השלישית יש לה אחת, הרביעית יש לה שתים, החמישית יש לה שלש, הששית יש לה ארבע, השביעית יש לה שש, פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו השלישית והרביעית אין להם כלום, החמישית יש לה אחת, הששית יש לה שתים, השביעית יש לה חמש, פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו החמישית והששית אין להם כלום השביעית יש לה ארבע

ויא

ומחלת ושאה כל א' ברבע מיים ב' לחלאות ואל לעולה

ג

מחלת שמנו בעניכן לו שנכנסנו כאחר יקח זוג לג' ולא אמריכן כיון שבוקנו ונלכד (סוס אמיצה) (פל') גם מכיון דתמה. ולמה דוקא קן סתומה ס"ס נמי מעורבת אם יהוא אחה מכן מלכד . אלא מילתא דסיוקא נקט דמעורבת סיה מיון לאמרין ונל' אם יהוא אחה מכן מלכד . לי נמי נקט סתומה משום סיפא פרח לבין הקריבות דאלו אמר מכנו מכנו אם דיו בפ"ק דחטאת אי שלה מתעבר בקן מוכה . פ"ב כולה מתעבין לא זו אף זו קמני לא מבעיא מעורבת דיקח זוג לגמי דלא אגדיל מו מר בחבריה ולא מבעיא לאויר שלה דתמה לי מדמו לגמרי כי אלבד בעולדה לאכזר (ומיכלה) (לגרכין) קינים (אלא) אמרו פרח כין המטות דנוהה ולא מבעיא לבין המטות דאמר שיכיתנו אלא אמר מה יקח זוג לגמי . וכל"ל דאמר אמר לאויר כמו לבן (לגיתמו) שמא אלבד ויבא לידי כאדם ויקרבינו אמרת אי שלה ונכנסבינו מתרבים זה שבעבון . ואין אמר יודעים פירוש אלבד ויסבל מלכד.יב קמ"ל דלא מיישיב . ואל"ל פרח כין המטות דלוכל לגיתמו לגכי . ואל"ל מה וכמו בעבון : פרח לבין הקריבות . פי' קינין פטומות הקטורת ליקרב : פסולי בקדש אמר"ל אמר אמר שמא קבע מ"מ קבי ליה פסול לפי שמ"ל מעורב אחר מלקריב . וגם לון שלה לבעלים קבי ליה פסול : יעיר קינו (ה) בסקום בסוי אמר גם בן מחלת כנ"ל . ג) נ"ל בסוגיה . ד) נ"ל הקשר

הגהות הב"ח (ה) שפרש ד"ס פרח לבין הקריבות וכו' ל"ב מקבצה הבלישית לחטאת ואותו שפרש ג"כ לחטאת :